Ѧбламъ. Зк. 83. в. аба, авна и абей.

Ѧбе (сто) сръдца се като умл. отъ абя. в. аница и абичка. Абетомли нѣщо ся съдумло.

Абей мѫд. при свѫстяванье, съвзимане и съсѫдане за нѣщо: Ѧбей идѫхъ да ходя чрезъ нѣмъ кѫдѣ си.

Абенъ, в. абянъ. Натравихъ си единъ катъ абенъ дрехы

Абердѫрнїка, в. хаберрѫдрнїка

Абердѫрнїче в. хаберрѫдрнїче

Абердѫрня(ма)

Аберъ и-ръ, в. хаберъ, вѣсть, извѣстие.

Ѧбесъ прл. и нар. нетъч. срамотно, грозно, отвратително. Ама това е абесъ нѣщо да правишъ такъ, и Бога си харъ тъ.

Абетина (ма) увел. и умнл. отъ абе. И тамъ единъ абетина чодня и дивнѫ тя нѣщо и никаква. Навлѣзлъ единъ абетина тарсаливан... Ямя до яма, дикешъ до дикешъ.

Абие нар. (стар. в. тутакъ си, веднага и тоя часъ. Първи (мѫрлитѣ непередны отъ будимѣ) абие умирать, а послѣдни (remski-тѣ) слѣдъ катъ сеснатъ по нѣколко дни. пк. 71. Момци като поздравятъ дѫвойки съ "добъръ вечеръ" какъвы", а дѫвойки имъ ставатъ абие на крака и имъ отговарятъ: "Дамъ ви Богъ добро батевци" — 88 Освѣнъ рак. употрѣбявамъ го и нечастно пасмечелно. ~~Абие, годно~~, "тутакъ си" Благоупотрѣбително, но употрѣбляемо, можеръ бытн благоупотрѣбително: нако

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ